

begaas i Tjenesten eller i Anledning af den, erkjender Bøgten af de Betragtninger, der lede til at lægge en overveiende Bøgt paa Handlingens objektive Folge, kan man derimod ikke med Hensyn til Forbrydelse, der begaas uden for Tjenesten, finde det berettiget, saaledes som § 124 gjør, aldeles at bortse fra den Hensigt, der har ligget til Grund for Handlingen, og alene se hen til den indtraadte Folge. Ethvert Hensyn til Krigsmagtens Tærv synes at ikke fyldest, naar man i det man lader Straffen bestemmes efter den borgerlige Straffelovs paa Respektbegrebet grundede Regler, lader Hensynet til, at det er en Overmand, mod hvem Forbrydelsen begaas, virke som en skæppende Omstændighed og aabner Mulighed for, hvis den høieste Straf, der hjemles ved den borgerlige Straffelov, findes utilstrækkelig, at give den et Tillæg, navnlig som foreslaaget under Nr. 21, af det Halve. — Hvad Trussler angaar, maa Mindretallet derhos finde det vigtigt, ikke at skjæle paa samme Maade, som stet er i Udcastet med Hensyn til Boldsagjæmninger, og som hele Udvalget foreslaar med Hensyn til verbale Fornærmelser, mellem de Tilfælde, hvor de fremkomme i eller i Anledning af Tjenesten, og andre Tilfælde. Medens Mindretallet for de første har bibeholdt Udcastets, vistnok meget skarpe, Straffebestemmelser, har det derimod for de afstnævnte foreslaaet samme Straf, som for Fornærmelser i Syd efter Udvalgets Forslag til § 124. Lige som denne Afvigelse fra Lovudkastet i ingen Henseende vil kunne virke forstyrrende, ind paa Disciplinen, saaledes finder man det klart, at den er saa langt fra at være i Strid med Lovudkastets Tankegang i det Hele taget, at der tværtimod først der ved bringes Konsekvens i samme.

Ved Endringsforslaget Nr. 22, som er stillet af hele Udvalget, har man tilfigtet at forme det militære Respektbegreb, saavidt Saadant i en Straffelov lader sig gjøre, noget mere efter Nutidens Synsmåader. Man har troet, at det ikke blot uden Skade for Disciplinen, men i Virkeligheden snarere til dens Fremme vilde være naturligt i saa Henseende at gjøre en Hovedadskillelse, imellem, hvad der kan fordres i Tjenesten eller i

Anledning af samme, paa den ene Side, og hvad der paa den anden Side kan fordres i den for Tjenesten. For, hvad der er direkte, eller indirekte vedkommer Tjenesten, har man i det Stue og Alt bevaret Lovforslagets Begrebsadskillelse og Straffelovs, hvad der derimod hverken direkte eller indirekte vedkommer Tjenesten, har man forment det tilstrækkeligt under Straf af Fængsel, at paabyde Undermanden overalt, hvor han kommer i Berøring med Overmanden, at vise denne den høimættede Ærbødighed og Adbøt, der er laante af det i 1866 udkastede Udcast til Reglement for Tjenestegænger ved Søværnen, og at forbyde ham at sige Digtale af Overmanden at betjene sig af utilbørlige Adbøt. — Det er vor fulde Overbevisning, at der ved dens saaledes ændrede Affattelse af § 124 er stillet alle berettigede militære Krav tilstrækkelig fyldest, og at der i Virkeligheden intet vil vindes ved at forsøge paa at lægge stærkere Baand paa det indbyrdes militære Underordningsforhold, end igjennem vort Forslag er stiftet, og at den i Krigsmagtens Medlemmer ikke kunne hemmeligt afslutte sig fra det hele øvrige Samfundsliv eller holde det skjult, ude fra deres Kredse.

Det bemærkes, at Endringen Nr. 23 blot gaar ud paa at klare den rette Forstaaelse af § 125, skulle vi paa dette Punkt, som Sammenhængens Skyld, endnu særlig fremhæve, at Forslaget Nr. 7, egentlig blot indeholder en Omfkrivning af Udcastets § 52, for at det kan fremtræde tydeligt, at den militære Lydighedspligt, aldrig kan forpligte den Undergivne til at begaa Forbrydelse, hvad enten de ere nærmest militære eller nærmest borgerlige, hvad enten de ere af almindelig statsfarlig Natur, saasom Forgribelse paa Kongen, Angreb paa Rigsdagens Ukrænkelighed osv., eller indeholde Brud paa Medborgerens private Rettigheder, naar den Undergivne har kunnet indse Saadant eller paa anden Maade vidst, at den foresattes, Befaling tilfigtede en Forbrydelse. Ligeledes er Forslaget Nr. 9, til § 56 blot en Tydeliggjørelse af Paragrafens sande Mening, nemlig at ikkun den, der efter almindelige militære Subordinationsregler er beret-